

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ

עֲדוּ תַּהֲנִי

רִבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל: לָשׁוֹן טוֹבָה וְלָשׁוֹן רָעָה
סִפּוֹר עַל תּוֹרָה, אֲמוּנָה וְכַח הַדִּיבּוֹר – לִילְדֵי כְּתוּת ב'-ד'

מִי הָיָה רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל?

רַבֵּן שְׁמַעוֹן הָיָה הַנָּשִׂיא שֶׁל כָּל
יִשְׂרָאֵל. הוּא הָיָה צַדִּיק גָּדוֹל,
שֶׁלַמַּד תּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה וְאָהֵב
אֶת ה' בְּכָל לְבוֹ. כָּל דָּבָר
שֶׁעָשָׂה – הָיָה לְשֵׁם שָׁמַיִם.

טָבִי – הָעֶבֶד הַטּוֹב

לִרְבֹּן שְׁמֵעוֹן הִיָּה עֶבֶד נְאֻמָּן
וְחָכָם מְאֹד קָרְאוּ לוֹ טָבִי.
טָבִי אָהֵב אֶת רַבּוֹ, וְתָמִיד חֲפֵשׁ
דְּרָכִים לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת וּלְשִׁמַּח
אֶת ה' וְאֶת הָרַב שְׁלוֹ.

מְשִׁימָה נֶשֶׁל מֵאֲכָל מְשׁוּבָח

טָבִי יֵצֵא מִיָּד לְדֶרֶךְ בְּשִׂמְחָה.

בַּחֲנוֹת הַבָּשָׂר
טָבִי הִגִּיעַ לַקָּצֵב. הוּא חִיפֵּשׁ וְחַפֵּשׁ, מָה הֵכִי טוֹב לַקַּחַת לָרֵב?
לְבִסוּף, הוּא קָנָה לְשׁוֹן נֶשֶׁל פָּרָה וְהוֹדָה לָהּ 'שֶׁמֶצְאָ בָּשָׂר כָּל כֹּךְ יָפָה.

שְׂמֵחָה וְהוֹדָיָה

יָפָה, כָּל הַכְּבוֹד,
תּוֹדָה לָהּ! בְּאַמָּת
לְשׁוֹן הִיא בִּשְׂר מִמֶּנּוּ
מִמֶּנּוּ מְשֻׁבָּח.

רַבֵּן שְׂמֵעוֹן שְׂמַח נִשְׁטָבִי הֵבִיא לוֹ לְשׁוֹן, כִּי זֶהוּ בִּשְׂר רַךְ וְטָעִים מְאֹד.

מְשִׁימָה חֲדָשָׁה וּמִפְתִּיעָה

אַבֵּל עֲכָשׁוּ, טָבִי,
מְשִׁימָה שְׁנִיָּיה. צֵא שׁוֹב
אֶל הַשּׁוֹק, וְתָבִיא לִי מִשָּׁם
דְּבַר מֵאֹכֶל גְּרוֹעַ.

לְהָבִיא אוֹכֶל גְּרוֹעַ? לָמָּה נִשְׁתַּשְּׂיָא יִרְצָה אוֹכֶל לֹא טוֹב?

חִכְמָתוֹ שֶׁל טָבִי

טָבִי הָיָה מִפְתָּע לְרֹגַע, אֲךָ הוּא יָדַע שֶׁהָרֵב שָׁלוֹ כָּל כָּף קְדוֹשׁ וְחָכָם. "בָּרוּךְ ה', אֲנִי מִבִּין!" חָשַׁב טָבִי. "הָרֵב בְּוֹדָי רוֹצָה לְלַמֵּד אֶת הַתְּלִמִּידִים שֶׁעוֹר חָשׁוּב עַל הַחַיִּים. הוּא רָץ שׁוֹב לַחֲנוּת.

שוב בַּחֲנוֹת הַבָּשָׂר

הַקָּצֵב שָׁאֵל: "מָה תִּרְצֶה הַפֶּעַם? אוֹלֵי עֲצָמוֹת יְבִישׁוֹת? אוֹלֵי בָּשָׂר רָע?"
אָדָּם טָבִי בִּיקֵּשׁ בְּדִיּוֹק אֶת מָה נִשְׁבָּקֵשׁ קוֹדֶם! הוּא קָנָה שׁוֹב... לָשׁוֹן נֶשֶׁל פָּרָה.

הַהִפְתָּעָה שֶׁל הָרַב

הִבֵּאתָ לָשׁוֹן שֶׁל פֶּרֶה שׁוֹב?!
קִידָם בְּקִשְׁתִּי דָבָר מְשׁוּבָח – הִבֵּאתָ לָשׁוֹן.
עֲכָשׁוּ בְּקִשְׁתִּי דָבָר גָּרוּעַ – וְהִבֵּאתָ לָשׁוֹן?
אֵיךְ זֶה יָכוֹל לֵהיוֹת?

כָּלֶם מַחֲכִים לַתְּשׁוּבָה

הַתְּלִמִּידִים הַצַּדִּיקִים עָצְרוּ אֶת נְשִׁימָתָם. אִיךָ יִכּוֹל לִהְיוֹת
שְׂאוֹתוֹ דְּבַר בְּדִיוֹק הוּא גַם הֵכִי טוֹב וְגַם הֵכִי גְרוֹעַ בְּעוֹלָם?
טְבִי תֵּלָה עֵינָיו לְשָׁמַיִם וְהַחֵל לְהַסְבִּיר.

הסוד של הלשון

רבי, אתה למדת אותי: פ' אם הלשון
ואם היא גרועה - אין גרועה ממנה.

רבי שמועס בן הלשון

רבי, אתה למדת אותי: אם הלשון טובה - אין טובה ממנה!
ואם היא גרועה - אין גרועה ממנה. אם משתמשים בה לטובה
היא מציינת, אך לרעה - היא הכי גרועה עלי אדמות.

מָה אֲנַחֲנוּ בּוֹחֲרִים לַעֲשׂוֹת עִם הַלָּשׁוֹן שָׁלָנוּ?

לָשׁוֹן רָעָה (אֵין גְּרוּעָה מִמֶּנָּה)

לָשׁוֹן הָרַע, שִׁקְרִים, לְהַעֲלִיב חֵבֶר,
חוֹצֶפֶה וּקְלָלוֹת (חֶסֶד וְחֵלִילָה).

לָשׁוֹן טוֹבָה (אֵין טוֹבָה מִמֶּנָּה!)

תּוֹרָה
תְּפִילָּה
מִיִּלִּים
דְּרָה
טוֹבוֹת
כִּנּוּן

דְּבָרֵי תוֹרָה, תְּפִלָּה לַה', לְהַמְגִיד
תוֹדָה, לְשִׂמְחַת חֵבֶר, עֵידוֹד וּמַחְמָאוֹת.

רֶבֶן שֶׁמַּעוֹן מְלַמֵּד אֶת תַּלְמִידָיו

רְאִיתֶם, תַּלְמִידֵי , כַּמָּה חֹכֶם טָבִי עֲבָדִי?
גַּם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַמֵּד: אִם הֶלְשׁוֹן שְׁלָנוּ
טוֹבָה – אֵין טוֹבָה מִמֶּנָּה, וְחֵס וְחִלָּה
שְׁלֹא נִשְׁתַּמֵּשׁ בַּלְשׁוֹן לְרָעָה!

הַתַּלְמִידִים הֵבִינוּ שֶׁהֶלְשׁוֹן הִיא מִתְּנָה אֲדִירָה מִהֶקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַלְשׁוֹן שְׁלָנוּ – הַמִּתְנָה מֵה'!

יְלָדִים יְקָרִים וְאֶהוּבִים, ה' יְתַבָּרֵךְ נָתַן לָנוּ פֶה כְּדֵי שְׁנַאִיר אֶת הָעוֹלָם!
כָּל מַלְאָךְ טוֹבָה שְׁאַתֶּם אוֹמְרִים עוֹשֶׂה שְׂמִיחָה עֲצוּמָה בַּשָּׁמַיִם.

בואו נחליט יחד: בַּלְשׁוֹן שְׁלָנוּ נַעֲשֶׂה רַק מַעֲשִׂים טוֹבִים,
נִלְמַד תּוֹרָה, נִתְפַּלֵּל לַה' וְנִשְׂמַח כָּל אָדָם!